

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/7038.**

Benyújtás dátuma: **2019-08-05 09:58**

Parlex azonosító: **106NDJ510001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Korózs Lajos (MSZP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Mi a logikája annak, hogy melyik szakrendeléshez kell beutaló és melyikhez nem?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Köztudomású, hogy milyen nehéz egy szakrendelésre, kezelésekre időpontot kapni, sokszor hónapokat kell várni a legalapvetőbb vizsgálatokra is. További problémát jelent, hogy számos szakrendelésre csak háziorvosi beutalóval lehet bejutni, de van amikor erre nincs szükség.

A Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő honlapján szereplő tájékoztatás szerint:

„A beteg orvosi beutaló nélkül jogosult igénybe venni

a szakorvosi rendelő által nyújtott

- bőrgyógyászati,
- nőgyógyászati és gyermeknőgyógyászati,
- urológiai,
- pszichiátriai és addiktológiai
- fül-, orr-, gégeészeti, valamint csecsemő- és gyermek fül-orr-gégeészeti,
- szemészeti és gyermekszemészeti,
- általános sebészeti és baleseti sebészeti,
- onkológiai

szakellátást; valamint

az első alkalommal beutalás alapján igénybe vett bőr- és nemibeteg-gondozó, tüdőgondozó és onkológiai gondozó, valamint kúraszerű ellátás keretében a gondozásba vett biztosítottak részére nyújtott ellátást.

Nem szükséges beutaló a különböző tb vagy szociális ellátásokra való jogosultság megállapításához előírt vizsgálatok igénybevételéhez sem.

Nem szükséges a beutaló akkor sem, ha a biztosított személy úgy ítéli meg, hogy az egészségi állapota miatt azonnali ellátásban kell részesíteni, és a beutaló orvos felkeresése az ellátását jelentősen késleltetné. Ebben az esetben azonban a járóbeteg-szakellátás orvosa - a vizsgálatot követően - dönt az azonnali ellátás szükségességéről. Ha a vizsgálat alapján az orvos úgy ítéli meg, hogy a beteg azonnali ellátása nem szükséges, a biztosított személyt a beutaló orvoshoz irányítja.”

De például beutaló kell a belgyógyászatra, ortopédiára, kardiológiára, reumatológiára, neurológiára, diabetológiára, allergológiára, stb.

Elfogadva azt a szemléletet, hogy a házi orvos egy fajta kapuőri szerepet lásson el, logikus, ha rajta keresztül indul az egészségügyi ellátást. Ha minden flottul működne a magyar egészségügyben, nem is lenne ezzel gond. A beutalás rendszere azonban esetenként jelentősen meghosszabbíthatja a szakrendelésre való eljutást, ami pedig sokszor a beteg egészségügyi állapotát veszélyezteti, felmerül tehát a kérdése, hogy jól van-e ez így?!

Az a kitétel miszerint a biztosított személy megítélése alapján beutaló nélkül is elláthatják, nem tűnik túlzottan életszerűnek, hiszen a beteg már a betegirányító pultnál elbukik beutaló nélkül.

Mindezek miatt kérdezem Miniszter Úrtól:

Mi a logikája annak, hogy melyik szakrendeléshez kell beutaló és melyikhez nem?

A betegek minél hatékonyabb és gyorsabb ellátása érdekében kívánnak-e módosítani a beutalási rendet?

Tisztelettel várom válaszát!

Budapest, 2019. augusztus 1.

Korózs Lajos

országgyűlési képviselő

(MSZP)